Ч. 124. Середа 17 (4) червня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З палати послів. — З Персиї. — По з'їзді в Ревли. — Вислід виборів до пруского сойму.

„Korresp. Wilhelm" доносить: Як довідуємо ся з дуже достовірної сторони, Цісар не поїде тепер до Праги. Подорож на виставу до Праги взагалі не була тепер намірена. Рішаючим було то, що численні ювилейні торжества, почавши від дня 7 мая вимагали від Цісаря дуже богато труду, а ті вимоги були би ще о много збільшені численними репрезентацийними обовязками в подорожи до Праги. Впрочім Цісар був на відкритю вистави заступлений архикнязем Франц Фердинандом. Цісар, котрий тішить ся тревало найліпшим здоровлєм, удасть ся, після дотеперішних диспозиций дня 22 с. м., на каждий случай з кінцем сего місяця на 10 тижневий побуть літний до Ішля.

„Wiener Allg. Ztg." на основі розмов з послами каже, що лише буджет буде перед літними фериями полагоджений, о ніякім иншім предложеню нема бесіди. Від середи за тиждень має бути послїдне засіданє парляменту. Палата панів радила би відтак дня 27 і 28 с. м., а відтак слїдували би ферий. — Як довідують ся деякі часописи з кругів польских послів, закон о підвисшеню податку від горівки, в такім виді як его предложив п. міністер скарбу не може числити на підпору польского Кола. Надіють ся, що п. міністер скарбу змінить предложенє в дусі користнїйшім для Галичини. — Вчера був в парляменті п. Намістник Галичини др. Бобржиньский і відбув конференцию з президиєю Кола польского. Конференция тревала звиж годину. — Нині о годині 4 по полудни відбуде ся конференция польского Кола. На дневнім порядку вибір парляментарної комісиї та дискусия над краєвими справами. — Вчера по полудни прибули до парляменту також віцемаршалок краєвий др. Пілят і соймовий посол п. Мерунович, до котрих прилучили ся посли Сикорский і Зеленевский, аби відбути конференцию з презесом Кола польского дром Ґломбиньским в справі будови каналів і водних доріг.

В палаті послів вела ся дальше подрібна дискусия над буджетом. Бесідники обговорювали головно справу університетских страйків. П. Міністер скарбу предложив проєкт закона в справі підпираня культури краєвої на поли водних будівель. На тім покінчено засіданє, а слїдуюче відбуде ся нині рано.

Одна з анґлійских часописий доносить з Теґерану, що оногди вибухло там загальне безробітє. До королівского табору поза містом надходять безнастанно нові войскові сили. Парлямент вислав до шаха письмо, в котрім пригадує даваиі ним обітниці і вичисляє ряд случаїв нарушеня конституциї а вкінци просить о співучасть в змаганях обудженя в населеню довірия до шаха і правительства.

Стріча короля Едварда з царем в Ревли є невичерпаною темою для дневникарства для всяких можливих комбінаций політичних. Велику цікавість викликав бенкет, на котрім оба монархи виголосили тоасти, яких однак спершу не подано до прилюдної відомости. — З Льондона доносять, що цариця-вдова, сестра анґлійскої королевої Александри, а колишня даньска княжна Даґмара, котра ще від матери унаслідила завзяте вороговане против Німеччини, уважає своєю заслугою з'їзд в Ревли. В дійстности она є ще більше як король Едвард, душею веденої тепер політики відокремлюваня Німеччини. Тепер бажає она додати ще певнійшої підпори тій політиці приготовленими заручинами свого улюбленого сина в. кн. Михайла з анґлійскою княжною Вікториєю Патрикією, а ті заручини були в Ревли оповіщені.

На корабли „Северная Звезда" розмавляв король Едвард довший час з міністром-президентом Столипином, а міністер загран. справ

9)

Щастє Данила О'Коннеля.

Новеля Е. Е. Вебера.

(Дальше).

В перших часах заходив до него Ватстон частійше, але від яких осьми днів вже не показав ся. Ватстон продав був свій славнозвістний Ґрандготель за стодвайцять долярів одному із Вільємпольских жителів і переніс ся до Ст. Паль. Цілою розривкою було для О'Коннеля то, що він одушевляв ся гадкою приїзду інжинірів зелїзничих, на котрих ждав як паук в своїй сїти на мухи та писав довжезні листи до своєї любої Неллї, в котрих увіряв єї за каждий раз, що щастє без всякого сумніву мусить попасти ся єму в руки.

Він кінчив якраз такий любовний лист, коли зачув, що до его контори доїзджає якийсь їздець. Був то якийсь опалений чоловік з рудавою кінчастою бородою. О'Коннелеви почало серце сильно бити ся. Чи то не якийсь інжинір від зелїзниці, що має вимірювати шлях через долину Кольрайд? О'Коннель станув в дверех своєї контори.

— Чи маю честь говорити з паном Данилом О'Коннелем? — спитав їздець і здоймив свій панамский капелюх з широкими крисами.

— Так єсть — відповів він і поклонив ся.

— Називаю ся Джон Лївертон — сказав незнакомий і зліз з коня та привязав его до кола. — Приходжу до вас в справі одного інтересу.

— Будьте ласкаві зайдїть близше, містер Лївертон — сказав на то О'Коннель ввічливо. То без сумніву — думав він собі — якийсь інжинір від зелїзниці.

— Я підприємець будівельний і приїзджаю із Ст. Паль — говорив незнакомий дальше, коли сів собі в конторі.

— Приятно менї — сказав О'Коннель повен ожиданя.

— Я чув, що ви хочете заложити на сім місци фабрику штучного дерева.

— Авжеж, дуже велику.

— До котрої потреба вам горен. Три, чотири або й пять, як мені казали. Моєю специяльностию єсть ставити горна і то круглї горна.

Се було для О'Коннеля велике розчарованє. — А ви звідки знаєте мої пляни? — відозвав ся він наконець.

— Мій старий приятель Ватстон навідав ся в Ст. Паль до мене і розповів менї про ваші наміри.

О'Коннелеви набігла кров до голови. — Хто казав тому старому бовтунови, Ватстонови, розповідати про его підприємство і насилати єму на карк підприємця, що ставить круглї горна? Що він має тепер сказати тому чоловікови? Що не має гроший на таку будову? Що таки зовсїм о тім не думає і що ціла тота фабрика штучного дерева то лиш его пуста видумка? Видавав ся сам собі як той школяр, котрого учитель прихопив на якійсь пустоті.

— Так далеко справа ще не поступила, пане Лївертон — сказав заклопотаний лиш длятого, щоби щось сказати.

— Але скорше чи пізнійше то таки будете мусїли мати тоті печі.

Розмова урвала ся. О'Коннелеви здавало ся, як би єго щось за горло стиснуло. Як він взагалі впав на тоту шалену гадку о штучнім дереві та о горнах? Як би був предвидїв тоті неприятні наслідки, то ані не писнув би був о тім ніколи. Але будівничому треба було щось сказати. Він встав потяжки, пішов до якогось столичка в глубині комнати і налив собі чарку горівки. Она доси робила єму завсїгди добру прислугу та й тепер помогла єму.

— Річ має ся так, містер Лївертон — відозвав ся він до свого гостя, — що я поправді винаходець штучного дерева але грошi на будову годен дає мій тихий спільник. Я би мусїв насамперед з ним поговорити.

— Кількож таких печий треба вам?

— Три.

— Они коштували би около пятьдесять тисячів долярів. Коли менї при закладаню фундаментів дасте двайцять тисячів задатку, то останок виплатите менї, аж коли печі будуть готові.

— Ваше предложенє добре собі запамятати. Я то скажу мому спільникови. Скоро він на то пристане, то я вам небавком дам знати і напишу до Ст. Паль.

Коли підприємець будівельний попращав ся

Ізвольский відбув цілогодинну нараду з англійским молодшим секретарем державним Гардінґом на корабли „Алмаз“.

Про вислід пруских виборів соймових пише „Köln. Volks Ztg.“: „Поворот консерватистів в давній майже силі, доволі значне скріплене центра, імовірно також Поляків, значне ослаблене націонал-лібералів і вольнодумців, менше троха вільноконсерватистів, котрі наостанку відвернули ся від „культурного блоку“, наостанку вхід шістьох социялістів до пруского триклясового сойму, отсе вислід, який можна добачити при крутійствах посередних виборів.

Новинки.

Львів, дня 14-го червня 1908

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник іменував ад'юнктів будівництва: Ром. Маковского, Ад. Семковича, Вікт. Пірґо, Кар. Мораву, Кароля Шведа і Мар. Кучиньского інжинірами а практикантів будівництва: Стеф. Шумского, Каз. Пешковского, Меч. Добруцкого, Брон. Вандовского, В. Реміна і Евст. Савчука ад'юнктами будівництва в галицкій державній службі будівничій. — П. Намістник переніс: секретаря Намістництва Як. Кульчицкого з Рудок до Товмача; комісарів повітових: Ів. Давкшу з Ліська до Самбора і Тад. Кемпіньского з Товмача до Львова; концепістів Намістн.: дра Фил. Ґросса з Товмача до Станиславова і Ст. Бржезіньского з Ярослава до Ліська та практиканта концепт. Намістн. Людвика Смалявского з Камінки струм. до Рудок. — П. Міністер справедливости іменував канцеліста Ст. Пельца в Старій Соли начальником канцелярії в окружнім суді в Тернополи. — Дирекция почт і телеграфів перенесла офіциялів почтових: Ст. Шляйбера з Чорткова і Л. Хомицкого з Освітимя до Лежайска.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Мих. Бобржиньский виїхав в суботу вечером поспішним поїздом до Відня. П. Намістника супроводжає комісар повітовий др. Володислав Врублевский.

— **Є. Е. Пресьв. Владика** перемиский, еп. Константин Чехович, покінчивши візитацию дукляньского деканату, вернув до Перемишля.

— **Пан Віцепрезидент** краєв. Ради шкільної др. Ігнатий Дембовский вернувши з урядової подорожи до Кракова і Відня, де був на авдиенциї у Є. В. Цісаря обняв урядоване і приймає, як звичайно, минувшої неділі. Завтрішні, в середу дня 17 с. м., принятя мусять відпасти з причини визначеного на той день пленарного засіданя краєв. Ради шкільної.

— **Вступні іспити до учит. семінарий.** На підставі розпорядженя властий шкільних відбувають ся в семінариях учительских іспити вступні на рік I з кінцем червня, або в перших днях липня а на курс приготовляючий з кінцем серпня. Пригадуємо се розпорядженє, бо звичайно зголошуєсь так велике число кандидатів перед вакациями, що заповнюють число, а по вакациях зголосивші ся не находять приміщеня. Ученики з VII клясою виділовою з добрим поступом можуть приступати до іспиту на I рік. Пожадане було би, щоби ученики шкіл середних зголошувались в більшім числі до семінарий учительских, чим оно було до тепер.

— **Нещасливі пригоди.** На стациї в Новім Лупкові підчас пересуваня поїзду перевернув ся віз з набором дошок а цілий набір впав на робітника Федора Величка з Ославиці і забив его на місци. — В Стрию в ночи з 6 на 7 с. м. наїхав поїзд, що приходить зі Львова о год. 1·30 на робітника М. Тарнавского в хвили коли той переходив через шини. Тарнавский згинув на місци. — Межи стациями Каменобродом а Мшаною, недалеко Львова, переїхав в суботу по полудни поїзд поспішний, котрий виїхав зі Львова о 4 год. по полудни візера (наставника) Николая Юзькова і робітника зелізничого Петра Островского. Оба згинули на місци. Заняті роботою на шляху не добачили над'їзджаючого з повним розгоном поїзду поспішного і уступали ся аж в хвили, коли машина засягнула їх боком. Одному з нещасливих машина урвала голову, а другого роздерла на куски. — У Винниках під Львовом впав 5 літний синок п. Волянка, секретаря фабрики тютюну, підчас забави до невисоко оцемброваної керниці і удушив ся в болоті яке там було на споді.

— **Вибух кипячки в Тустановичах.** Дня 13 с.м. о 7 год. рано настав вибух в Тустановичах в закопі „Oil City“ берлиньскої фірми Бравнс і Берман. Вибух був так сильний, що в перших 24 годинах зловлено 140 ваґонів кипячки, а крім того сплило до потока і на поли около 20—30 ваґонів. Вибух розносив ропу на яких 80 метрів довкола вертільної вежі. Вежа сподом, всі машини і прилади стояли в ропі а роботу в котлівни і в кузни треба було застановити. Щоби не пустити ропи на поля, 50 людий без перерви сипало гати, а 5 помп помпували ропу до резервоарів. Мимо того не можна було всеї кипячки зловити і она вкрила поля майже на кільометр далеко.

— **З Товариства „Взаїмна Поміч учителів“.** На засіданю Ради надзираючої товариства „Взаїмна поміч галицких і буковиньских учителів і учительок у Львові“ дня 7 червня с. р. ухвалено: 1. Уділити на лічене пять беззворотних підмог по 100 кор. Подавати ся можуть о сї підмоги лиш дійстні члени Товариства через свої Відділи окружні з долученєм сьвідоцтва лікарского. Подання треба внести до Відділів найдальше до 25 червня а Відділи окр. відішлють їх зі своєю опінією найдальше до 1 липня. — 2. Уділити десять беззворотних підмог по 50 кор. дійстним членам Товариства, що посилають свої діти до шкіл поза місцем свого осідку. Подавати ся можуть члени, що мають удержувати численну родину і находять ся в невідрадних відносинах материяльних. Подання треба внести через Відділи окр., котрі перешлють їх зі своєю опінією найдальше до 25 серпня. — 3. Пояснити Відділам окружним і членам поступоване Дирекциї взглядно Ради надзираючої в справі трактованя подань о уділене підмог і позичок. Докори, з якими доси як Дирекция так і Рада надзираюча стрічала ся з причини відмовлюваня позичок чи підмог, не є оправдані, тому що: а) Дирекция і Рада надзираюча руководять ся все не власним а Товариства інтересом; б) висота вплачуваних вкладок (пересічно 800 кор. місячно на 1525 членів) не позваляє прихильно полагоджувати усїх подань о позички і підмоги, яких є що місяця около 10—15 на квоту 1000—1500 корон; в) ухвала останних загальних зборів з дня 16 цьвітня с. р. вкладає на Дирекцию і Раду надзираючу обовязок придбаня фондів на купно власного дому, тому не можна і розпозичати всїх гроший які впливають до каси Товариства, бо треба мати якусь готівку на поготові, колиб лучилось якесь користне купно; г) так дирекция як і Рада надзираюча мусять бути обережні в уділюваню позичок і тому мусять — хоч се може бути декому неприємне — перестерігати усїх формальностий що до забезпеченя позички. На самім довірю до своїх членів не може опирати ся Товариство, бо нїкуди правди діти є між членами такі, що затягають позичку легкодушно і не додержують своїх з'обовязань. На будуче рішила Рада надзираюча уділяти процентові позички (понад 100 К) лиш з Кредитового Товариства і припоручила Дирекциї, щоби в кождім разї, коли довжник без оправданя не буде сплачувати правильно рат або не додержить реченця відновленя векселя — запавший вексель протестувати. — 4) Вичеркнути тепер з книг всїх тих членів, які не заплатили еще вкладок за рік 1906, а тим, що не заплатили ще вкладок за 1907, дати час до сплаченя залеглостий по конець вересня с. р. 5) Причинитись датком 50 К до покритя коштів лїченя звістного нашого найзнаменитійшого письменника. 6) Надрукувати коштом Товариства збірку поезий під заг. „Відгуки душі“, яку присьвятила Товариству Вп. Мария Підгірянка (псевдонїм), член Товариства. Збірка буде заосмотрена передним словом Вп. Константини Малицкої, звістної нашої писательки. Дохід з розпродажи призначений після інтенциї авторки на побільшене фонду купна власного дому.

— **Дрібні вісти.** Служниця ад'юнкта зелізничого п. Йосифа Берґталя, замешкалого у Львові при ул. Бальоновій, Викторія Ганик, їдучи з 5-лїтним синком свого службодавця пропала десь в дорозі без слїду а родичі дитини звернули ся до поліциї о поміч. — П. Мария Слонецка згубила на ул. Личаківскій золотий годинник вартости 120 кор. а п. Вячесл. Хрістіян загубив в ринку золоту шпильку з опалем, вартости 40 кор. — До помешканя львівского купця п. Пелецкого, при ул. 29-Падолиста ч. 41 добули ся онеги злодії і забрали множество дорогоцінних річий, одїня і т. п., загальної вартости звиш 3000 кор. — У Фльорісдорфі під Віднем згоріла сими днями значна часть фабрики дахівок Шехтля. — Вчера вечером пострілив ся в міскім городї, в самоубийчім намірі Омелян Лопатка, стражник города, літ 30. Живого ще але в стані безнадійнім відставлено его до шпиталю. — В горах Ітсанґ н Хіні розпала ся земля на кілька кільометрів широко а в так утворену розколину запало ся кілька сіл. Кілька сот родин, що жили в тих селах, засипала земля.

і від'їхав, О'Коннель опер голову на руки і задуман ся. Гроший, гроший і ще раз гроший — от чого єму було потреба! Бо то преці була річ очевидна, що чим більше би він побудував на своїм ґрунті, тим більше відшкодоване мусїло би єму заплатити товариство зелїзниче, щоби він міг свое величезне підприємство за становити а ґрунт єму відступити. Будувати, будувати і ще раз будувати! се мусїло бути его кличем. Коли би він мав двацять тисячів долярів, то міг би небавком заробити в четверо або й в пятеро більше. Але звідки роздобути таку суму? Від якогось знакомого? Хтож би єму позичив таку суму на таку сьмілу спекуляцию, яку він задумав?

Він думав і думав, але не міг нічого видумати. Хоч і як близько було щастє коло него а все-таки не міг его вхопити за чупер! Нараз пригадало ся єму імя Ґрінфільд. Атже той банкир сказав до него, коли він не хотів єму зрадити той округ, де мали вертіти за нафтою: Коли довідаєте ся колись про якесь підприємство, що давало би зиски, то потребуєте лиш мені звірити ся. Я з тих, що готові завсїгди ставити на льотерию, коли єсть надія щось виграти. — О'Коннель урадований аж усьміхнув ся: Ґрінфільд, Ґрінфільд то той, що може станути єму в пригоді.

Вже на другий день по полудни казав книговодець завезти ся з Вільмполь до Дірбері, де всів до поїзду відходячого до Ню-Йорку. Як того сподївав ся, застав банкира на другий день дійстно в тім самім домі, де і він сам звичайно обідав.

— Ого! — відозвав ся Ґрінфільд, коли его побачив. — Деж ви так залїзли, О'Коннелю, що вас доси не було видко? Я вже гадав, що ви повандрували назад до Ірляндиї, щоби там шукати щастя.

— Нї відповів О'Коннель живо і сїв собі коло стола — в Ірляндиї було би щастє задалеко від мене. Тут маю єго близше, а ви, містер Ґрінфільд, маєте в нїм також взяти участь. — Відтак розповів він банкирови коротками словами про купно ґрунту над Кольрайдом, про наміри товариства зелїзничого та про предложене підприємця будівельного. — Отже менї потреба двайцять тисячів долярів — закінчив він. — Обовязую ся заплатити вам подвійно, скоро продам свою посїлїсть товариству зелїзничому. Може потягнути ся ще лиш місяць, аж інжинїри, що виміряють шлях, стануть над Кольрайдом, а може й два місяцї, а хоч би й чверть року або й довше, але товариство зелїзниче мусить раз прийти до мене. То така певна річ, як певні гори Літльблью. Низше стотисячів долярів не продам свого ґрунту. Крім того мусять менї ще дати відшкодоване за горна, котрі треба буде повалити, за невиэискане мого винаходу, котрого я опісля вже не буду міг виконати а наконець і за поклади ґіпсу, котрі наберуть величезної вартости, скоро туди піде зелїзниця.

(Конець буде).

— **Звичайні загальні збори** філії руского товариства педаґоґічного в Коломиї відбудуть ся в четвер 18 го червня н. ст. с. р. точно о год. 3 ій по полудни в хаті товариства, при ул. Франц Йосифа ч. 41 (камениця коло міского парку), з отсим порядком дневним: 1) Справоздане уступаючого виділу, а то: секретаря, касиєра, управи бурси, управи семінарийних приватних курсів, управи школи для неграмотних, та комітету будови власного дому; 2) дискусия над справозданем уступаючого виділу, взгл. абсолютория; 3) вибір нового виділу, 4) внесеня та інтерпеляциї. За виділ філії товариства педаґоґічного в Коломиї: *Іван Раковский*, голова, *Лев Гнатитак*, виділовий.

— **Васіньский і спілка перед судом.** Перед судом присяжних розпочала ся нині розправа против шайки межинародних взломників, котрої проводирем був знаний вже добре мало що не в цілій нашій державі взломник Васіньский, котрий по правді називає ся Снеґуцкий. Разом з ним засіло на лаві обжалованих загалом 15 осіб, мужчин і женщин всілякої народности і віроісповіданя, котрих злучила разом одна ціль: жити і уживати житя коштом праці других, хоч би прийшло ся іти до тої цїли й по людских трупах. Отже на лаві обжалованих засіли:

1) Проводир цілої ватаги Едмунд Снеґуцкий, прізваний Васіньским, котрий прибирав собі також назвища: Петро Боба, Петро Бабіньский, Петро Баліньский, Едмунд Садовский і т. п. — уроджений 7 падолиста 1877 р. в Івановіцях, каліского повіта в Росиї, рим. кат. обряда, женатий, бувший мельник; — 2) Ізидор Кнобльох, жид, літ 21, син шинкаря, родом з Горлиць, замешкалий у Львові; — 3) Леопольд Тіттель, жид, літ 35, родом зі Львова і тут замешкалий, женатий, золотар; — 4) Флориян Станислав Адамский, прибирав собі також прізвища: Сосновский і Кароль Чернецкий, родом з Тарнова, літ 37, рим. кат. обряду, женатий, аґент торговельний і торговець безрогами в Каміц коло Бельська (Біліц); — 5) Віктор Міхальский, літ 37, рим. кат. обряду, родом з Кракова, челядник бронзівничий, замешкалий у Львові; — 6) Теофіль Шветліх, родом зі Львова, рим. кат. обряду, літ 27, челядник бронзівничий; — 7) Вільгельм (Вольф) Гіттнер recte Фрізер, жид, родом зі Львова, літ 30, знаний прізвищами: Анґліх, Зльот, Ляшиньский, Бірнбаєм Айзенштайн, Артур Зіґель і т. д. без постійного заняття і осідку; — 8) Франціска Усценьска, родом з Рави, рим. кат. обр., літ 25, замужна, матїр одної дитини, замешкала у Львові; — 9) Станислав Усценьский, уроджений в Гусакові коло Мостиск, рим. кат. обр., літ 32, женатий, батько одної дитини, муж попередної, бронзівник у Львові; — 10) Люйза Тіттльова, жидівка, родом зі Львова, літ 34, замужна, матїр 4 дітий; — 11) Володислава з Вахòвских Снеґуцка false Васіньска, Боба, Баліньска і т. д., родом з Варшави, літ 29, замужна без постійного заняття і осідку; — 12) Юрий Костур, родом з Трускавця, літ 26, гр. кат. обр., артист руского театру; — 13) Станислав Вальоха, родом з Бравиц коло Кракова, літ 44, рим. кат. обр, женатий, батько 4 дітий, дозорець вязниць суду краєв. у Львові; — 14) Мария Вальохова, літ 37, жінка попередного і 15) Маєр Лейба Бейшпіль, жид, літ 25, родом зі Львова, челядник малярский.

Тота ватага допустила ся в другій половині 1906 р. і в 1907 р. у Львові і инших місцевостях Галичини а також у Відни, в Ґрацу і Празї всіляких крадежий з воломом і забрала готївкою та біжутериями загальну суму 150.000 кор. а вартість тої готївки, предметів і цінних паперів, які тота ватага хотїла ще вкрасти доходить до 240.000 кор.

Телеґрами.

Відень 16 червня. На нинїшнім засіданю палати послів внесли інтерпеляциї між иншими: пос. Вуяк в справі державного маґазину пороху в Плашові; пос. Окуневский до міністра справедливости в справі не делеґованя поза галицкого суду для процесу Січиньского; пос. Брайтер в справі виданя оречень лікарских членам каси хорих клїнїками у Львові. Палата приступила відтак до дальшої дискусиї буджетової. Промавляв пос. Габерман.

Відень 16 червня. Перед парляментом відбула ся нині в полудне демонстрация студентів, котрі в числі 200 прибули на рампу парляменту. Враму парляменту замкнено. По сли Міхель і Пернерсторфер виголосили промови до студентів взиваючи їх, щоби не дали поліциї причини до виступленя. Студенти відтак розійшли ся.

Москва 16 червня. До часописи „Голос Москви" доносять з Парижа, що президент Фаліер має прибути до Ревля дня 11 липня з Копенгаґи. З Ревля виїде до Штокгольму і Християнії а 5 серпня верне до Парижа.

Лісбона 16 червня. В палатї послів вели ся наради над законом в справі задатків даваних королївскому домови. Проклонники Альпоїна перебивали міністрови скарбу єго бесїду і робили крики. Президент мусїв перервати засїдане і відрочив наради до завтра.

Сараґосса 16 червня. Вчера вечером відбув ся пир на честь короля, котрий висказав своє вдоволене з причини присутности францускогo міністра торговлї Кріпі'го. Коли Франция і Ішпанія перед 100 лїтами вели борбу з собою, то нинї сполучає їх звязь сердечної дружби. Вечером король і родина королївска виїхали з Сараґосси.

НАДІСЛАНЕ.

— **Книжки на премії,** польскі і рускі, апробовані Вис. ц. к. краєв. Радою шкільною, молитвенники народні по 50 с., 70 с. і 1 К. Хрестики і медалики та гарні образки доставляє Руске Товариство педаґоґічне у Львові. Замовляйте вчас або: 1) в Руск. Товаристві педаґоґічнім, Львів, ул. Сикстуска ч. 47; 2) або в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Театральна 1. або в склепі „Взаїмної помочи учит. в Коломиї — „Народний Дім". — Книжки висилає ся лиш за надісланем вперед гроший або за посліплатою.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати" можна дістати майже у всїх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати" під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що вадають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

— **Ще можна получити слїдуючі річники** —

„ДОБРИХ РАД"

Річн.:	1 (бр. 2 ч.)	2	3	4	5	6
Кор.:	1	1·50	1·50	1·50	1	1

Річн.:	1 (бр. 2 ч.)	12 ч. з 7, 8 9,	10	12
Кор.:	1	1	1·50	1

Всї річники разом за 10 кор. „Добрі Ради" містять в собі сотки практичних рад для кождого, отже гріш верне ся в десятеро, хто лише з одної двох скористає.

Адреса: І. Данилевич, **Стрілецкий Кут**. Буковина.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **12·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Бюро НЄМЧИНОВСКОІ, у Львові, перенесено на площу **Академицку 3** і она поручає кілька Французок, всїлякі сили учительскі, бони Полькі, Нїмки, агронома з 20-лїтною практикою, товаришкі, управительки, ключницї, панни служницї, кухарів, льокаїв і всїляку службу.

Інсерати
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ІЗДИ
на всї зелїзницї
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цїнах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише
в Авкцийній Гали
ул. Сикстуска 32
меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,
старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).